dosarul nr.5r-10/25

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06 martie 2025 or. Anenii Noi

Judecătoria Căuşeni, sediul Anenii Noi
Instanța de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul –Andrei Mocanu
Grefier – Bargan Ecaterina,

examinînd în ședință publică contestaţia înaintată de către Cîrlig Mihail împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 26.07.2024 seria nr. DCT03 576495 şi a deciziei agentului constatator Malii Anna privind aplicarea sancțiunii în privința lui Cîrlig Mihail în temeiul art. 236 alin.(2) Cod contravențional,

Instanța de judecată a constatat:

La 26.07.2024, agentul constatator Malii Anna, a încheiat proces-verbal cu privire la contravenţie nr. DCT03 576495, prin care Cîrlig Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 236 alin.(2) din CCo, fiindu-i aplicată sancţiunea sub formă de amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale – 900 lei.

Potrivit materialelor cauzei contravenţionale s-a constatat că, la 23.08.2023, ora 20:37, cet. Cîrlig Mihail, conducînd mijlocul de transport de model Skoda Rapid, n.î.*****, în or. Anenii Noi, traseul R30, (Anenii Noi-Căuşeni-Ştefan Vodă-frontiera cu Ucraina (km3, m.402)) a ignorat prevederile pct.47 alin.(1) lit.a) ale RCR, prin faptul depăşirii vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră, întrucît s-a deplasat cu viteza de (78 km/h).

La data de 20.08.2024, Cîrlig Mihail a înaintat contestaţie împotriva procesului-verbal întocmit și a deciziei de sancționare, ce a parvenit în judecătoria Chişinău, sediul Buiucani la 26.08.2024 (f.d.5, 1).

Prin Încheierea judecătorului Judecătoriei Chişinău, Negru Vladislav din 29.08.2024, s-a dispus remiterea contestaţiei după competenţă Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central, fiind expediată la data de 05.11.2024 (f.d.23).

Contestaţia şi materialele cauzei contravenţionale au parvenit în adresa Judecătoriei Căuşeni, sediul Anenii Noi la data de 29.01.2025 (f.d.23), fiind repartizate judecătorului Andrei Mocanu la data de 29.01.2025 (f.d.22).

În motivarea contestaţiei Cîrlig Mihail a indicat că, la data de 23.08.2023 nu a fost nici, posesor, nici proprietar al autovehiculului de model Skoda Rapid, n.î.*****. Acest mijloc de transport l-a procurat la data de 28.08.2023, fapt confirmat prin certificatul de înmatriculare. Nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare şi solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei INSP de sancţionare, cu încetarea procesului contravenţional.

În ședința de judecată contravenientul Cîrlig Mihail, cît şi agentul constatator Malii Anna nu s-au prezentat, deşi au fost legal citaţi.

Analizînd materialele cauzei, instanţa de judecată consideră necesar contestaţia a fi admisă, avînd în vedere următoarele motive.

În conformitate cu art. 448 alin.(1) Cod Contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

Potrivit art.41 Cod contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante. Faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

Conform dispoziţiei art.10 Cod contravenţional constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art.14 alin.(1) Cod contravenţional, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă.

Potrivit art.236 alin.(2) din Codul contravenţional, se sancţionează fapta de depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră.

Potrivit procesului–verbal cu privire la contravenţie din 26.07.2024, ora 20:37, s-a stabilit că, conducătorul mijlocului de transport Cîrlig Mihail a comis contravenţia prevăzută de art. 236 alin.(2) Cod Contravenţional prin faptul ignorării prevederilor pct.47 alin.(1) lit.a) ale RCR, întrucît s-a deplasat cu viteza de (78 km/h).

În conformitate cu prevederile art. 441 alin.(1) lit. f) CCo RM, *procesul contravenţional pornit încetează dacă nu este identificat făptuitorul*.

Circumstanţa de drept în cauză se demonstrează prin faptul lipsei la materialele cauzei contravenţionale a probelor, şi anume: - instanţei de judecată nu i-a fost prezentat nici un mijloc de probă ce ar confirma faptul că încălcarea contravenţională ar fi fost săvîrşită anume de către Cîrlig Mihail.

Sancţionarea pentru contravenţia prevăzută la art.236 alin.(2) CCo nu poate fi aplicată dacă agentul constatator nu a dovedit că, anume persoana lui Cîrlig Mihail ar fi fost conducătorul autovehiculului de model Skoda Rapid, n.î.***** ce a depăşit viteza de circulaţie stabilită pe sectorul de drum mai mult de 20 km/oră.

În speţă, instanţa de judecată reţine că, conform certificatului de înmatriculare a mijlocului de transport respectiv, persoana lui Cîrlig Mihail la data săvîrşirii contravenţiei

din 23.08.2023, nu a fost proprietar al mijlocului de transport de model Skoda Rapid, n.î.*****, despre care fapt agentul constatator urma să constate.

Fapta contravenţională prevăzută de art. 236 alin.(2) CCo ce a fost constatată de agentul constatator ca săvîrşită la data de 23.08.2023, nu a fost demonstrată ca săvîrșită de Cîrlig Mihail care conform certificatului de înmatriculare a mijlocului de transport a devenit proprietar al mijlocului de transport la data de 28.08.2023.

Agentul constatator la data întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie din data de 26.07.2024, urma să stabilească cine a fost proprietarul mijlocului de transport de model Skoda Rapid, n.î.***** cu care la data de 23.08.2023 a fost săvîrşită contravenţia administrativă.

Astfel, solicitarea privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehicului în momentul săvîrşirii contravenţiei urma a fi expediată de către agentul constatator către persoana proprietarului mijlocului de transport ce deţinea această calitate în momentul săvîrşirii contravenţiei, adică la 23.08.2023, dar nicidecum să fie expediată către persoana lui Cîrlig Mihail care a devenit proprietar al mijlocului de transport respectiv la data de 28.08.2023.

În acest sens, agentul constatator Malii Anna nu a demonstrat că, încălcarea administrativă cu implicarea mijlocului de transport de model Skoda Rapid, n.î.***** ar fi fost săvîrşită anume de către persoana lui Cîrlig Mihail, care la data de 23.08.2023 a relatat că, nu avea nici calitatea de proprietar, nici posesor al mijlocului respectiv de transport, iar agentul constatator nu a probat faptul contrar.

Astfel, existenţa la materialele dosarului doar a procesului verbal contravenţional, în lipsa probelor, nu poate constitui temei de a considera că agentul constatator a respectat prevederile art.440 Cod Contravenţional, potrivit căruia *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale.,*şi art. 442 CCo RM, în baza căruia, *procesul-verbal cu privire la contravenţie constituie actul, prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, fiind încheiat de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate.*

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura petentul, instanţa a reţinut următoarele.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Avînd în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În acord cu lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În conformitate cu art. 461 din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445 alin.(1), instanţa încetează procesul contravenţional.

Astfel, instanţa apreciază că, potrivit dispoziţiilor legale menţionate pe parcursul raţionamentelor şi în baza probelor pertinente, utile şi concludente administrate, contestaţia este întemeiată şi în consecinţă, trebuie admisă, cu anularea sancţiunii aplicate.

În baza celor prezentate şi având în vedere prevederile articolelor 441, 448 şi 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

Hotărăşte:

Se admite contestaţia lui Cîrlig Mihail şi se dispune anularea deciziei de sancţionare adoptată de agentul constatator la 26.07.2024 prezentă în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria DCT03 576495 prin care a fost sancţionat Cîrlig Mihail pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin.(2) din Codul contravenţional cu amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, cu încetarea procesului contravenţional.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni, sediul Anenii Noi.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Andrei Mocanu